



Beste donateurs,

In deze Nieuwsbrief natuurlijk hoe het gaat met onze paarden en pony. Groot onderhoud aan onze stallen en terrein. De donateursdag op 21 juli. Publiciteit. Heel leuk: we komen op de landelijke televisie! Een schenking van een dierenbeschermingsfonds en de Digitale Collecte rond Dierendag.

Onze paarden en pony:

Gelukkig brak eind juni dan toch de zomer aan na een hele lange periode van regen, regen en nog eens regen en konden de paarden en pony Macho regelmatig de wei in. Het ging ze allemaal goed. Alleen voor **Rianne** hebben we overlegd met de dierenarts. Ze kwam eind augustus voetje voor voetje langzaam lopend uit de wei. Hoefbevangenheid. Daar is ze gevoelig voor, daarom weken we voor haar kuil in water. Dat brengt het suikerpercentage in de kuil omlaag tot onder de 10%. Suiker heeft grote invloed op hoefbevangenheid. Maar ook de ziekte van Cushing waar ze aan lijdt, is een oorzaak. In oktober, als de dierenarts bij ons komt voor het bloed prikken om te controleren of de dosering *Pergosafe* nog voldoende is, willen we ook een röntgenfoto van haar voorbenen laten maken. *Pergosafe* is het middel om de gevolgen van de ziekte van Cushing, verstoring van de hormoonproductie, onder controle te houden. Maar *Pergosafe* geneest die ziekte niet. Er is geen geneesmiddel voor.



De operatie aan haar gebit op 26 juni door Ines Santos, de kaakchirurg van de kliniek in Emmeloord, verliep vlot. Rianne had EOTRH, een kwaal waarbij de tanden als het ware vermolmen en zich een pijnlijke cementlaag aan de wortels van de tanden vormt. Daar is maar één oplossing voor: die tanden er uithalen. Er werden maar liefst 12!! tanden getrokken. Rianne herstelde snel. Ze at diezelfde avond haar Subli helemaal op en ook de geweekte kuil. Ze heeft last gehad van pijn, want na de operatie werd ze duidelijk vrolijker en vriendelijker.

Operatie gebit Rianne door Ines Santos

Groot onderhoud aan onze stallen en terrein:

Voor onze *pensionado's* en voor ons brak op dinsdag 17 september een hele opwindende en spannende tijd aan. Op dinsdag, 17 en woensdag 18 september was de aanleg van een afvoerput in het middelste staldeel gepland, plus de vervanging van de smalle afvoerbuis voor hemelwater die onder de hele *paddock* doorloopt door een grote. Diezelfde week, op vrijdag 20 september zou het nieuwe dak worden geïnstalleerd. Met Feddy Snieder, onze kuilleverancier, hadden we afgesproken dat onze paarden en pony die dagen in zijn hele grote wei aan de overkant van de weg mochten staan. Want die dagen konden ze niet onze wei en *paddock* in. Voor het eerst in de geschiedenis van onze stichting zouden de paarden en pony ons terrein afgaan, de weg oversteken en in een enorm groot weiland staan met een afmeting van meer dan drie hectare. Tevoren hadden we gepland wat allemaal nodig was. Het dichtmaken van de drie toegangen aan drie kanten tot die wei met laadwagens van Feddy, ons eigen hek naar onze wei en hoge kunststof prikpalen en lint om openingen naast de laadwagens af te dichten. Voor het lopen van die lange afstanden moest je al bijna brood meenemen voor onderweg☺ Voor Rianne die niet met de ruïnen in één wei kan, hadden we een eigen weiland in die grote wei afgebakend met paaltjes en lint. Pony Macho brachten we als gezelschap voor haar daar ook. Er moesten specietonnen met water in de wei komen om te voorkomen dat de dieren uit de sloten (met steile wanden..) zouden drinken. Met jerrycans water liepen we heen en weer om die tonnen aan te vullen. Het was spannend ze 's ochtends vroeg, dinsdag 17 september om 8.00 uur, voor het eerst de oversteek te laten maken. Het weer was prachtig. Gelukkig! Met zijn vieren, Karin Engelman, Cornelia Dijkstra, vaste verzorger Andre Meijer en ik gingen we op pad uit de stal. Als eerste stel voor de oversteek waren **Pomar** en **Nirvana**



Rolinda (voor) en Sandro poetsend

Onze kudde in de grote wei. Wit stipje ver weg: Norbert ...

aan de beurt. Karin en Andre leidden de paarden aan het halstertouw. Cornelia deed hekken open en dicht en ik hield het verkeer tegen. Pomar en Nirvana stapten vlot de weg over de grote wei in. Zodra beide paarden daar waren gebeurde het: in een hele snelle galop vlogen ze door die enorme ruime wei. Keerden samen in een grote boog om en galoppeerden ons weer tegemoet. Prachtig om te zien! Het tweede stel, **Sandro** en **No-Limit** deden in de wei aangekomen precies hetzelfde. Net als **Lizzy** en **Rolinda**.



Macho (voor) en Rianne

Pomar drinkend uit de specieton. Wit stipje ver weg: Norbert...

De vierde combinatie om over te steken was toen aan de beurt: **Norbert** en **Macho**. Macho'tje liep voorop. Maar Macho voelde zich met iedere stap naar de weg toe minder veilig. Hij was angstig zijn vertrouwde terrein te verlaten. Macho begon tegen te sribbelen, wilde stilstaan op de weg en terug naar de stal. Op de weg besloten we Norbert voor te laten lopen. Dat gaf Macho vertrouwen om mee te gaan de wei in. En Macho moest wel zo snel mogelijk van die weg af waar verkeer aankwam... Voor **Norbert** was er geen moment aarzeling. Zodra hij in de wei was ging hij in één lange rengalop met een prachtige gang de verte tegemoet (Hoezo oude ruïn?!? Hij beweegt en galoppeert als een jonge hengst!).



Onze Lonesome Cowboy: Norbert!

Onze kudde. Wit stipje ver weg: Norbert...

Van alle dieren was Norbert degene die echt helemaal de ruimte opzoekt. Regelmatig galoppeerde hij in zijn eentje een heel eind van de kudde vandaan om ver weg van de anderen heerlijk te grazen. Onze *Lonesome Cowboy* noemde ik hem. In zo'n grote wei zie je wat voor vrijbouter hij is. Zelfs zijn halster was hem teveel... Hoe hij het voor elkaar kreeg, weten we niet, maar iedere dag zagen we na

een uurtje Norbert zonder halster lopen... **Rianne** brachten we als laatste alleen de weg over. Zij liep in alle rust het afgescheiden weilte in, waar Macho haar opwachtte. In zo'n grote wei zie je extra duidelijk hoe belangrijk de kudde is voor paarden. Paarden houden van paarden. Het is voor hun welzijn - je zou bijna zeggen van levensbelang - dat ze met hun soortgenoten zijn. **Pomar**, met zijn vriendelijke rustige natuur, is op een bescheiden manier kuddeleider. Het eerste uur van die eerste dag in die grote wei, hinnikte hij voortdurend in de richting van onze eigen wei. Naast onze eigen wei staan in de zomer iedere dag paarden van de buurman. Die paarden hinnikten volop terug. Pomar denkt niet in afscheidingen van weiland en andermans paarden: onze buurpaarden horen er voor hem bij...Laat in de dinsdagmiddag brachten we de dieren weer terug naar onze stallen. En ook dan zie je hoe hecht de band van de dieren in de kudde is. **Pomar** en **Nirvana** stonden als eersten in hun eigen stal. Ze hinnikten en hinnikten. De andere paarden en pony Macho aan de overkant van de straat in de grote wei, hinnikten net zo luid terug. Pas toen ze allemaal weer in hun eigen stal stonden werd het rustiger. Maar het was duidelijk hoe opwindend de paarden en pony die dag hadden gevonden. Om de beurt hinnikte er een. Het leken wel kleine kinderen die een geweldig schoolreisje meemaakten en nog helemaal opgewonden waren van het grote avontuur. Ik kreeg ze pas rustig bij het voeren van het speciale oude paardenvoer. Al die opwindend maakt ook heel moe. Dat zag Karin de volgende ochtend vroeg: **No-Limit**, **Rolinda** en **Sandro** lagen nog languit in hun stal te slapen toen ze binnenkwam...



Nirvana in de grote wei

draaide zich direct om en liep naar Pomar, haar grote vriend, ging hoofd aan hoofd naast hem staan. Ze wou het even doorvertellen...☺ Wat ook opviel, in die hele grote wei, was dat de kudde bijna altijd aan de rechterkant van de wei stond. Daar vandaan hielden ze zicht op de loods met hun stallen. Alsof ze hun eigen veilige plek tóch in het oog wilden houden...

Vrijdag, 20 september werd het echt heel spannend: Het dak ging er af...

Die ochtend brachten we heel vroeg in het donker, voor 6.30 uur, alle dieren naar de grote wei. Dat moest, want Ecohall, het bedrijf dat het nieuwe dak plaatste, zou om 7.00 uur beginnen. Er reed een grote vrachtauto met aanhanger en daarop de *pallets* met alle nieuwe dakplaten voor. En een enorme truck, 13 meter lang en drie meter breed, draaide uiterst nauwkeurig – de speling bij ons hek was aan beide kanten amper 10 cm – achterwaarts onze oprit en de parkeerplaats voor de loods op. Die truck weegt 50.000 kg!! Karin en ik hielden onze adem in, want het het paste maar net. En toen kwam de hele grote schrik.. Om de truck, waar de grote kraan van 13 meter hoog op zit, te stabiliseren zodat de kraan niet omvalt, moeten er aan weerszijden twee uitschuifbare steunen gezet worden. Die hebben zo'n anderhalve meter breedte nodig. En één steun kon niet uitgeschoven worden. Er was geen ruimte voor... Karin en ik zonk het hart in de schoenen.



De kraan op ons terrein

Het zou toch niet... Alles hadden we geregeld. En dan zou het op het laatste moment tóch niet door kunnen gaan omdat de kraan niet veilig gestabiliseerd kon worden... De mannen van Ecohall geven niet op. Besloten werd de truck terug naar de weg te rijden en nu te proberen schuiner voorwaarts onze parkeerplaats op te rijden, zodat aan de zijkanten meer ruimte ontstond. De deuren van onze loods hadden we wijd open gezet. De cabine van de truck kon zo een stukje onze loods binnenrijden. En we verplaatsten ons terras voor meer ruimte. En gelukkig! Het lukte nu om alle zijsteunen uit te schuiven. Wát een opluchting!!...De kraan, die als een telescoop uitschuift, ging naar een hoogte van 13 meter. De machinist bediende bovenin de arm van 33 meter lang. Vier man waren non-stop op het dak bezig schroeven van de het bestaande dak los te maken. De kraan tilde de oude platen van het dak en legde ze op een vijf meter lange transportkar die op onze oprit stond. Die hadden wij voor die



Onze kipjes onder het open dak

dag gehoord. Gerard Nielsen, onze adviseur bracht de oude platen naar zijn woonboerderij in de buurt. Die oude dakplaten slaan we op. Als we uit kunnen breiden, zijn de platen prima geschikt als dak voor een grote mestplaat. Met de kraan werden de *pallets* met de nieuwe dakplaten met 4 tot 7 cm isolatiemateriaal in onze *paddock* getild en daarna plaat voor plaat op het dak vastgeschroefd met 13 cm lange schroeven. Onze kipjes hadden we onder willen brengen in de kantine. De vloer afgedekt met plastic. Maar daar hadden de dames bezwaar tegen. De ene helft wilde niet naar binnen. De andere helft protesteerde luid kakelend en opfladderend tegen het raam. Dus lieten we ze vrij rondlopen in de stallen zonder dak. Dat ging prima. Ze meden de plekken boven hun kippenkopjes waar gewerkt werd. Eind van de middag, na een dag hard doorwerken van vijf man, was het dak klaar. Met de zonne-panelen opnieuw er op geïnstalleerd. De gigantische truck reed langzaam en zorgvuldig manoeuvrerend achteruit ons terrein af. Petje af voor de mannen van Ecohall voor hun vakmanschap!

En wat is dat dak mooi!! We kijken continu omhoog naar het plafond☺ Voor de laatste maal stak onze kudde de weg over naar hun eigen stallen. Nu met een prachtig solide en goed geïsoleerd dak.

De donateursdag op zondag 21 juli 2024

Alles zat mee: mooi en droog weer. We konden buiten op het terras zitten, naast onze paarden. De sfeer was warm en gezellig. Donateurs kwamen uit Friesland en Noord-Holland. Onze *pensionado's* werden extra verwend met aandacht en lekkere hapjes. Een heel geslaagde dag.



Danielle Officier met dochtertje.



Gezellig buiten op het terras in de zon

Publiciteit

Natuurlijk werd er een persbericht over het nieuwe dak verzonden aan de media. Maandag 30 september komt de **Leeuwarder Courant** met fotograaf voor een reportage. Zodra bekend is wanneer het artikel geplaatst wordt mail ik jullie natuurlijk.

En heel leuk: We komen op de **landelijke televisie**. Woensdag 2 oktober worden de opnamen voor het **TV-programma Binnenstebuiten** gemaakt. Vermoedelijk wordt het op Sinterklaasdag, 5 december a.s. uitgezonden op NPO.2 om 19.15 uur. Uiteraard mail ik de definitieve datum en tijdstip.

Een schenking van een dierenbeschermingsfonds

Dit voorjaar schonk de **Stichting Nijdier** ons een bedrag van € 1.055,- voor de operatie en de nazorg aan het gebit van Norbert eind vorig jaar. Heel veel dank voor deze gift!

De Digitale Collecte met verdubbelaar rond Dierendag 2024

21 September ging de Digitale Collecte rond Dierendag 2024 weer van start. **T/m 6 oktober 2024** verdubbelt de **Stichting DierenLot** iedere euro die geschonken wordt. We hopen heel graag dat jullie een bijdrage doen. Iedere euro wordt rechtstreeks aan onze paarden en pony besteed..

De volgende Nieuwsbrief

Die ontvangen jullie eind december 2024. Met de uitnodiging om Eerste Kerstdag bij ons te komen Uiteraard zijn jullie altijd welkom voor bezoek op zondagen rond 16.00 uur.

Met vriendelijke groet, Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl. Tel. 058 – 2 12 45 25